

Guardaràs el dia de repòs per a santificar-lo

per Pedro Puigvert.

Després d'exposar el quart manament, alguns germans van notar que s'havien quedat fora alguns aspectes pràctics importants i em van demanar que aprofundís més amb una exposició complementària. Això és el que he fet de bon grat perquè les derivacions de la llei moral són múltiples. En l'exposició que segueix considerarem principalment que cessar de treballar un dia a la setmana és per a santificar-lo al Senyor (Dt. 5:12), subratllant l'aplicació pràctica de la separació per a dedicar el diumenge a Déu.

1. La preparació del dia de repòs

El diumenge deuria tenir caràcter d'esdeveniment per al cristià ja que deu santificar-lo. Si és un dia tan important, hauríem de preparar-nos adequadament. El dia de repòs jueu començava a la posta de sol del divendres fins a la posta de sol del dissabte.

La nostra preparació deuria consistir abans de res a realitzar la tarda del dissabte totes aquelles labors que tenim pendents perquè no ens obliguin a haver de fer-les en diumenge. Evidentment no podem caure en l'esclavitud legalista de les prohibicions, com feien els fariseus del temps de Jesús, però si podem treure'ns de damunt les càrregues evitables en diumenge.

No es tracta de posar-nos lleis, sinó de veure'ns lliures de lligaments del món perquè tinguem temps per a descansar, recordar i adorar. Per això és bon que hàgim fet les compres i preparat el menjar el dissabte i abstenir-nos de les tasques domèstiques en diumenge. Els estudiants deuriem fer les seves tasques i exercicis igualment en dissabte.

El missioner presbiterià escocès John Paton, que va ser beneït pel Senyor amb la conversió de la majoria d'indis de la illa de Aniwa en el Pacífic en el segle XIX, va explicar que la vida de les persones va ser transformada de tal manera que els membres de la tribu van acabar dient al dissabte el "dia de cuinar", ja que en dissabte preparaven tota el menjar per al diumenge i així passar més temps en adoració en el dia del Senyor.

Això no és res de nou, doncs tenim un exemple en Èx. 16:22-25. Altra forma de preparar-se és descansar bé la nit abans i aixecar-nos el diumenge amb temps suficient –per a llegir un text i orar o potser veure els programes evangèlics per televisió- i arribar a l'església amb temps i sense presses.

Minuts abans de començar el culte, estarem en actitud reflexiva i orant perquè l'adoració que seguirà ha de ser una experiència inefable renovable cada primer dia de la setmana. Anar a la trobada del Senyor traient la papilla no és el millor mètode per a adorar-lo correctament en el culte.

2. La disciplina en el dia de repòs (Lc. 4.16)

L'exemple de Jesús assistint a la sinagoga en el dia de repòs deuria ser un model per a nosaltres i el costum un hàbit individual i familiar, no una rutina.

Trobar-nos amb el Crist ressuscitat és tot un esdeveniment si ho esperem amb expectació (Matanatha). Solament la malaltia seria l'impediment del costum, no l'oci, ni el plaer o el cansament (He. 10:25).

Guardaràs el dia de repòs per a santificar-lo

per Pedro Puigvert.

Alguns creients no va a l'església quan estan de vacances o quan reben la visita inesperada d'uns amics o parents. No és que estiguin exercint la llibertat cristiana, sinó més aviat els serveix d'excusa per a "prendre's el dia lliure".

Un argument bíblic important assenyala que guardar el dia de repòs és una forma d'estar anticipant l'eternitat (He. 4:9-11). Els creients que peregrinen cap a la casa del Pare volen estar prop de tot el que els recorda que un dia ho gaudiran en la seva mateixa presència i formar part d'allò que els ajudi a pensar en l'eternitat.

Però el contrari també és veritat. Els quals no troben cap valor en les coses espirituals preferiran distreure la ment en altres coses. En moltes esglésies la vida familiar s'altera en diumenge i els fills veuen menys als seus pares per estar involucrats en múltiples activitats.

En aquests casos, les esglésies farien bé a redefinir el seu programa de reunions en funció del triple propòsit de repòs, commemoració i adoració, i assegurar-se que les famílies tinguin temps per a estar juntes.

3. Impediments per a guardar el dia de repòs

Altre dels assumptes que em van preguntar va anar en relació amb els que tenen necessitat de treballar en diumenge i no poden guardar el descans.

Potser aquí convé fer una distinció entre els que presten un servei imprescindible a la societat i els que treballen per ànim de lucre.

En el primer cas estan els metges i les infermeres, els policies, els bombers, els ministres de l'evangeli, etc., els quals entrarien en la categoria de les paraules de Jesús: "misericòrdia vull i no sacrifici, perquè el dia de repòs va ser fet a causa de l'home, i no l'home a causa del dia de repòs i el meu Pare fins a ara treballa i jo treballo" (Mt. 12:7, Mr. 2:27, Jn.5: 17).

No obstant això, aquests professionals tindran un dia de festa a la setmana i aquest dia deuen santificar-lo com si fos diumenge. En el segon cas estan aquells que volen treballar en diumenge perquè guanyen més diners sense que ningú els exigeixi que ho facin.

Llavors el mòbil no és laborar a favor del proïsme, sinó per amor al diners (1 Ti. 6:10). En un tercer cas, la situació del mercat laboral no ens permet prendre l'opció de rebutjar una ocupació que exigeix treballar en diumenge perquè llavors podríem quedar-nos en l'atur.

En molts llocs, els comerços ja han tancat les seves portes als cristians que es neguen a treballar en diumenge. Altre aspecte és el torn en les indústries i en els serveis, i no toca més remei que treballar en el dia del Senyor o quedar-se sense treball. Nosaltres no vivim en la teocràcia d'Israel en temps de Moisès quan la societat es regia per les lleis divines.

Els cristians del primer segle tampoc tenien aquest privilegi, ja que el diumenge era un dia laborable i a més estaven els esclaus creients que tenien amos pagans i no podien

Guardaràs el dia de repòs per a santificar-lo

per Pedro Puigvert.

guardar-lo. Altre problema actual és el dels executius que deuen viatjar en diumenge per a estar el dilluns en algun lloc del món per a fer la labor que els exigeix la seva empresa.

La casuística podria allargar-se amb múltiples exemples. De tota manera devem estar preparats per a afrontar els impediments que ens obliguen a triar entre una ocupació que devem treballar tots o diversos diumenges al mes o quedar-nos sense treball. L'opció que adoptem deu ser feta en consciència davant del Senyor. No obstant això, quan podem triar entre treballar en diumenge o no, el nostre deure està clar.

Conclusió

Com hem vist que ocorre en tots els manaments, el quart és per al nostre bé. No és un dia per a fer el que vulguem, doncs podem actuar lliurement sempre que el que fem compleixi amb el triple propòsit de descans, record i adoració. Necessitem preparar el diumenge, celebrar-lo disciplinadament i solucionar els impediments en oració al Senyor.